

Sygn. akt I Ns 482/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gajewska

Protokolant: sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2018r. w Piszcu

na rozprawie

sprawy z wniosku T. S.

z udziałem B. S.

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a :

I. Ustalić, iż w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni T. S. i uczestnika B. S. wchodzi prawo własności zabudowanej nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę gruntu numer (...) o powierzchni 2639 m², położonej w obrębie S., gmina B., dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Piszcu prowadzi księgę wieczystą Kw. Nr (...) o wartości 69 000 zł;

II. Dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestniczka, w ten sposób, że składnik majątku wspólnego opisany w punkcie I postanowienia przyznać na własność wnioskodawczyni T. S.;

III. Zasądzić od wnioskodawczyni T. S. na rzecz uczestnika postępowania B. S. tytułem spłaty kwotę 34 500 zł (trzydzieści cztery tysiące pięćset złotych) płatną w 8 (ośmiu) równych ratach rocznych, każda rata w kwocie po 4 312,50 zł (cztery tysiące trzysta dwanaście złotych 50/100) płatna do dnia 31 grudnia każdego roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zwłoki w płatności, przy czym pierwsza rata płatna jest do dnia 31 grudnia 2018r.;

IV. Oddalić wniosek w pozostałym zakresie.

V. Nie obciążać stron kosztami postępowania;

VI. Przyznać adwokatowi W. S., tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawczyni T. S. wynagrodzenie w kwocie 4 428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych), w tym kwotę 828 zł tytułem podatku VAT, które nakazuje wypłacić ze środków budżetowych Sądu Rejonowego w Piszcu.

Sygn. akt I Ns 482/16

UZASADNIENIE

T. S. wystąpiła z wnioskiem o podział majątku wspólnego byłych małżonków wskazując jako uczestnika postępowania B. S..

We wniosku podała, że związek małżeński zainteresowanych został rozwiązany przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 12 maja 2008 roku wydanym w sprawie VI RC 77/07, z winy uczestnika postępowania.

Wnioskodawczyni wskazała, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych mającego ulec podziałowi wchodzi nieruchomość stanowiąca działkę gruntu o nr geod. 18/2 o powierzchni 2639 m², zabudowana budynkiem mieszkalnym, położona we wsi S. w gminie B., dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Pieszku prowadzi księgę wieczystą nr (...) – o wartości 60 000 złotych.

Wnioskodawczyni wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego zainteresowanych w ten sposób, aby opisaną wyżej nieruchomość przyznać wnioskodawczyni z obowiązkiem uiszczenia na rzecz uczestnika stosownej spłaty płatnej w ratach rozłożonych na dłuższy okres czasu. Nadto wnioskodawczyni wniosła o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym, w proporcji 90% na rzecz wnioskodawczyni i 10% na rzecz uczestnika, oraz rozliczenie nakładów poczynionych przez wnioskodawczynię na majątek wspólny w łącznej kwocie 6 841,75 złotych.

W uzasadnieniu wnioskodawczyni podniosła, że to ona zajmowała się przedmiotową nieruchomością i ponosiła wszelkie koszty, a następnie nakłady związane z jej nabyciem i utrzymaniem w nienagannym stanie. Uczestnik postępowania przez cały czas trwania związku małżeńskiego zainteresowanych nie partycypował w tych kosztach. Uczestnik nadużywał alkoholu, na którego zakup przeznaczal wszystkie swoje pieniądze. Od początku trwania związku małżeńskiego uczestnik znęcał się psychicznie i fizycznie nad rodziną, za co wyrokiem Sądu Rejonowego w Pieszku wydanym w sprawie II K 161/07 został prawomocnie skazany na karę pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono. Ponadto uczestnik nigdy nie uiszczał alimentów zasądzonych na rzecz dzieci zainteresowanych. Powódka wskazała, że zgłoszone przez nią do rozliczenia nakłady na majątek wspólny zostały przez nią poniesione od czasu ustania wspólności majątkowej na naprawy i opłaty związane z utrzymaniem budynku mieszkalnego oraz na podatek od nieruchomości.

Uczestnik postępowania B. S. co do zasady przychylił się do wniosku o podział majątku wspólnego. Sprzeciwił się ustaleniu nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym i przyznaniu przedmiotowej nieruchomości na rzecz wnioskodawczyni. Zakwestionował podaną przez wnioskodawczynię wartość nieruchomości oraz wskazane przez wnioskodawczynię do rozliczenia nakłady na majątek wspólny oraz ich wartość.

Uczestnik wniosł o ustalenie, że udziały zainteresowanych w majątku wspólnym są równe oraz, że wartość przedmiotowej nieruchomości wynosi 120 000 złotych. Nadto wniosł o dokonanie podziału majątku wspólnego zainteresowanych poprzez sprzedaż przedmiotowej nieruchomości w drodze licytacji.

W uzasadnieniu uczestnik podniósł, że od dnia zawarcia związku małżeńskiego wnioskodawczyni nigdy nie pracowała. Zajmowała się ona domem i trójką dzieci. Nie podjęła zatrudnienia nawet wtedy, gdy dzieci zainteresowanych podrosły. Wielokrotnie była wyrejestrowywana z ewidencji osób bezrobotnych, albowiem odmawiała podjęcia proponowanych prac. Nie mogła też liczyć na wsparcie finansowe swojej rodziny. Matka wnioskodawczyni otrzymywała niską emeryturę i miała na utrzymaniu dwóch bezrobotnych synów. To uczestnik dostarczał środki finansowe na utrzymanie rodziny zainteresowanych, domu, a następnie na zakup przedmiotowej nieruchomości. W 1987 roku, krótko po odbyciu służby wojskowej, uczestnik podjął pracę jako pracownik produkcji roślinnej i traktorzysta w PGR B. Zakładzie Rolnym w S.. Przedtem pracował w Państwowym Ośrodku (...) jako traktorzysta.

Uczestnik podniósł, że jako pracownik PGR B. otrzymał w najem przedmiotową działkę gruntu zabudowaną budynkiem mieszkalnym. W 1992 roku PGR upadł, a jego byli pracownicy otrzymali możliwość wykupienia mieszkań na preferencyjnych warunkach. Za każdy rok przepracowany w PGR naliczana była procentowa bonifikata. W 1999 roku przedmiotowa nieruchomość została sprzedana na rzecz zainteresowanych za kwotę 2,5-krotności najniższego wynagrodzenia za pracę. Środki finansowe na zakup tej nieruchomości pochodziły częściowo z oszczędności uczestnika, a częściowo z darowizny dokonanej na rzecz zainteresowanych przez ojca uczestnika, który prowadził

wówczas 16 ha gospodarstwo rolne. Od czasu zamieszkania w S. uczestnik hodował drób, trzodę chlewną, siał warzywa, co również przynosiło dochód rodzinie. Po upadku PGR i utracie przez uczestnika pracy, nieustannie podejmował on prace dorywcze i zapewniał rodzinie środki utrzymania. W okresie zimowym pracował przy wycince drzew i porządkowaniu lasu, a w pozostałym okresie pracował na budowach, nawet wtedy, gdy otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych. Po nabyciu przedmiotowej nieruchomości uczestnik osobiście przeprowadził szereg remontów, jak otynkowanie domu, wymiana okien, wylanie posadzek, zaadoptowanie części kuchni na łazienkę, ogrodzenie posesji. Od 2003 roku, z powodu orzeczenia stopnia niepełnosprawności, uczestnik otrzymywał świadczenie socjalne w kwocie 400 złotych. Od tego czasu w małżeństwie zainteresowanych zaczęły się problemy. Wnioskodawczyni nie wspierała uczestnika, nie podjęła żadnej pracy, mimo, iż dzieci były już na tyle samodzielne, że nie wymagały całodobowej opieki, a od 2006 roku zażądała na rzecz dzieci alimentów, z których zapłatą uczestnik nigdy nie zalegał.

Odnosnie nakładów uczestnik podniósł, że od czasu rozvodu to wnioskodawczyni korzystała z przedmiotowej nieruchomości i budynku mieszkalnego. Uczestnik zmuszony był znaleźć inne miejsce zamieszkania i z tego tytułu także ponosił wydatki.

W związku z tym, iż wnioskodawczyni nigdzie nie pracuje, nie posiada żadnych oszczędności ani zdolności kredytowej, w związku z czym nie jest w stanie spłacić uczestnika, zasadnym jest, zdaniem uczestnika, zarządzenie sprzedaży przedmiotowej nieruchomości w drodze licytacji, bądź jej sprzedaż przez zainteresowanych na wolnym rynku.

Sąd ustalił, co następuje:

T. S. i B. S. związek małżeński zawarli 18 października 1986 roku w B.. Ze związku tego mają troje dzieci. Małżonków łączył system małżeńskiej wspólności ustawowej.

Małżeństwo zainteresowanych zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 12 maja 2008 roku wydanym w sprawie VI RC 77/07, z winy B. S.. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się 3 czerwca 2008 roku.

(okoliczności bezsporne, dowód: odpis prawomocnego wyroku rozwodowego k. 30-30v)

Po zawarciu związku małżeńskiego małżonkowie S. mieszkali początkowo w G. w wynajętym lokalu mieszkalnym.

T. S. nigdzie wówczas nie pracowała, zajmowała się domem i córką małżonków - M. urodzoną w (...) roku.

B. S. od 16 czerwca 1980 roku do 30 czerwca 1984 roku zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę, w Państwowym Ośrodku (...) gospodarstwo (...) na stanowisku traktorzysty. Następnie odbywał zasadniczą służbę wojskową, a od 7 września 1987 roku zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy w PGR B. Zakładzie Rolnym w S. na stanowisku pracownika produkcji roślinnej - traktorzysty.

Jako pracownik PGR B., B. S. otrzymał w najem działkę gruntu oznaczoną nr geod. 18/2 o powierzchni 2639 m², zabudowaną budynkiem mieszkalnym, położoną we wsi S. w gminie B., dla której Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą nr (...). W 1987 roku małżonkowie S. zamieszkali na opisaną wyżej nieruchomość. W 1989 roku małżonkom urodziła się córka K., a w (...) syn P..

T. S. zajmowała się domem i wychowywaniem dzieci, a gdy te podrosły dorabiała na hodowli i sprzedaży drobiu, sprzedaży jaj, sprzedaży mleka i cieląt pochodzących od posiadanej przez nią i jej męża krowy, oraz sprzedaży warzyw, grzybów, jagód. Doglądała też sąsiedniej nieruchomości, za co otrzymywała od jej właściciela wynagrodzenie. Ponadto korzystała z pomocy opieki społecznej i pomocy sąsiedzkiej.

W 1992 roku PGR B. upadło, czego konsekwencją była utrata przez B. S. zatrudnienia z dniem 31 stycznia 1992 roku. Od tego czasu B. S. podejmował prace dorywcze, między innymi przy wycince drzew, porządkowaniu lasu, prace budowlane. W okresie od 3 stycznia do 1 lipca 1994 roku zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy w Urzędzie Miasta i Gminy B. w ramach robót publicznych na stanowisku pracownika fizycznego.

Od 1994 roku B. S. podejmował starania o nabycie prawa własności opisanej wyżej nieruchomości położonej we wsi S., na której od 1987 roku zamieszkiwał wraz z rodziną. W latach 1994-1999 nieruchomość ta zmieniała właścicieli. Ostatecznie, w dniu 9 sierpnia 1999 roku pomiędzy Gminą B., a B. i T. G. małżonkami S. zawarta została umowa sprzedaży działki gruntu oznaczonej nr geod. 18/2 o powierzchni 2639 m², zabudowanej budynkiem mieszkalnym, położonej we wsi S., której wartość na dzień ustania wspólności majątkowej małżonków S. wynosi 69 000 złotych.

W czasie trwania związku małżeńskiego małżonkowie S. wspólnie dokonywali remontów budynku, w którym zamieszkiwali wraz z dziećmi. W tym zakresie korzystali też z pomocy fizycznej braci T. S..

W 2000 roku B. S. uległ wypadkowi, w wyniku którego doznał rozległych obrażeń dolnej kończyny lewej. Z tego powodu w 2003 roku wobec B. S. orzeczony został umiarkowany stopień niepełnosprawności o charakterze trwałym. Od czasu wypadku B. S. nie podejmował żadnej pracy, zaczął nadużywać alkoholu, wszczynał domowe awantury.

W 2006 roku M. S. oraz T. S. w imieniu małoletnich K. S. i P. S. wytoczyły powództwo przeciwko B. S. o alimenty.

Wyrokiem z 28 listopada 2006 roku wydanym w sprawie III RC 194/06 Sąd Rejonowy w Piszcu zasądził od B. S. na rzecz każdego z trójki dzieci alimenty w kwocie po 50 złotych miesięcznie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Piszcu wydanym 7 grudnia 2007 roku w sprawie II K 161/07 B. S. został uznany winnym tego, że w okresie od sierpnia 2003 roku do 13 grudnia 2006 roku znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną oraz psychicznie nad dziećmi, w ten sposób, że wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał ich słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, wyganiał z domu, a nadto groził żonie pozbawieniem życia, szarpał ją i popychał, i za to został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat.

Po ogłoszeniu wyroku w sprawie karnej B. S. dobrowolnie wyprowadził się z domu. Od tego czasu nie partycypuje w kosztach utrzymania nieruchomości gruntowej w S. ani kosztach utrzymania i napraw posadowionego na tej nieruchomości budynku mieszkalnego. Koszty te ponosi T. S..

Obecnie B. S. mieszka w wynajętym lokalu mieszkalnym w G., gdzie pracuje na stanowisku pracownika ochrony fizycznej. T. S. mieszka w E. i w celach zarobkowych wyjeżdża za granicę.

(dowód: świadectwa pracy uczestnika k. 74-76v; informacja z Urzędu Miejskiego w B. k. 99; opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości k. 130-168; karta informacyjna leczenia szpitalnego uczestnika k. 77; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności dot. uczestnika k. 79; wyrok w sprawie o alimenty k. 32; wyrok w sprawie karnej k. 31-31v; zeznania świadków: A. C. k. 87v-86, J. C. k. 86-86v, M. C. (1) k. 87-87v, T. C. k. 87v-88, J. P. k. 88, J. R. k. 88-88v, B. K. k. 102v-103, M. J. k. 102v-103, M. C. (2) k. 238v; zeznania wnioskodawczyni k. 239; zeznania uczestnika k. 239-239v; akta księgi wieczystej nr (...) Sądu Rejonowego w Piszcu)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. majątkiem wspólnym małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Przepis art. 43 § 1 k.r.o. zawiera domniemanie, iż oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku w sprawach nie unormowanych w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i dziale spadku. Podobne odesłanie w kwestiach proceduralnych do przepisów o dziale spadku zawiera przepis art. 567 § 3 k.p.c.

Skład i wartość majątku ulegającego podziałowi ustala Sąd (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c.). Zasadą jest, iż podział majątku wspólnego obejmuje składniki należące do danego majątku w dacie ustania wspólności oraz istniejące w chwili dokonywania podziału.

W niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych mającego ulec podziałowi wchodzi nieruchomości stanowiąca działkę gruntu o nr geod. 18/2 o powierzchni 2639 m², zabudowana budynkiem mieszkalnym, położona we wsi S. w gminie B., dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Piszku prowadzi księgę wieczystą nr (...). Wartość tej nieruchomości według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej zainteresowanych, to jest według stanu na dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, Sąd ustalił na kwotę 69 000 złotych w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości Michała Piszka (k. 130-168), którą to opinię w pełni podzielił. W ocenie Sądu jest to opinia jasna i pełna, w przejrzysty sposób wyjaśniająca wszystkie istotne okoliczności oraz uzasadniająca przedstawione w niej wnioski i dokonane wyliczenia, a równocześnie jest poparta wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłego. Ponadto opinia ta nie była kwestionowana przez zainteresowanych.

Przepisy regulujące postępowanie o dział spadku (art. 680-689 k.p.c.), jak i przepisy normujące podział majątku wspólnego (art. 566-567 k.p.c.), nie określają wprost sposobów podziału majątku. Odsyłają do uregulowań dotyczących zniesienia współwłasności (art. 688 k.p.c.).

Zgodnie z art. 211 k.c. każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości.

Zgodnie z art. 212 § 2 k.c. rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych, albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni konsekwentnie domagała się przyznania przedmiotowej nieruchomości na jej rzecz, czemu z kolei sprzeciwił się uczestnik postępowania, który wniósł o sprzedaż nieruchomości w drodze licytacji, powołując się na brak po stronie wnioskodawczyni zatrudnienia i oszczędności.

Wobec wyrażenia przez wnioskodawczynię zgody na przyznanie jej przedmiotowej nieruchomości, odpadła okoliczność, która zgodnie z art. 212 § 2 k.c. uzasadniałaby sprzedaż nieruchomości stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Rozwiązanie polegające na sprzedaży nieruchomości byłoby możliwe do przyjęcia, gdyby żaden z dotychczasowych współwłaścicieli nie wyraził zgody na przyznanie mu rzeczy (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 04.11.1998r. w sprawie II CKN 347/98).

Wobec powyższego, Sąd dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni T. S. i uczestnika postępowania B. S. w ten sposób, że przedmiotową nieruchomość przyznał wnioskodawczyni.

Wnioskodawczyni wniosła o rozliczenie poniesionych przez nią w okresie od ustania wspólności majątkowej kosztów utrzymania przedmiotowej nieruchomości oraz utrzymania i remontów posadowionego na niej budynku mieszkalnego w łącznej kwocie 6 841,75 złotych. Wnioskowi temu oponował uczestnik postępowania.

Zgodnie z art. 618 § 1 k.p.c., który znajduje zastosowanie w sprawach o podział majątku wspólnego, przy podziale majątku sąd rozstrzyga także wzajemne roszczenia współwłaścicieli z tytułu posiadania rzeczy. Roszczenia o których mowa w tym przepisie, to przede wszystkim roszczenia związane z korzystaniem z rzeczy wspólnej, pobieraniem z niej pożytków i przychodów oraz dokonanych nakładów.

W myśl art. 207 k.c. pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną.

Pojęcie wydatków użyte w art. 207 k.c. jest w orzecznictwie rozumiane szeroko. Przyjmuje się, że w pojęciu tym mieszczą się także nakłady, nie tylko konieczne, lecz także inwestycyjne, prowadzące do zwiększenia wartości rzeczy wspólnej. Wydatkiem w rozumieniu tego unormowania jest nie tylko wydatek zmierzający do zachowania wspólnego prawa, lecz także wydatek poniesiony na normalną eksploatację rzeczy. Z kolei ciężarami w rozumieniu art. 207 k.c. są m.in. podatki i inne świadczenia o charakterze publicznoprawnym obciążające współwłaścicieli nieruchomości będącej przedmiotem współwłasności.

Faktem jest, że od daty ustania wspólności majątkowej zainteresowanych, to wnioskodawczyni ponosi wszelkie wydatki i ciężary związane z przedmiotową nieruchomością i posadowionym na niej budynkiem mieszkalnym. Nie bez znaczenia pozostaje jednak w fakt, że od grudnia 2007 roku przedmiotowa nieruchomość znajduje się w wyłącznym posiadaniu wnioskodawczyni, która jeszcze do niedawna na niej zamieszkiwała, a tym samym to wyłącznie wnioskodawczyni pobierała pożytki z tej rzeczy wspólnej. W konsekwencji, w ocenie Sądu, fakt korzystania przez wnioskodawczynię z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego i pobierania z niej pożytków, z wyłączeniem uczestnika, uzasadnia oddalenie roszczenia wnioskodawczyni o rozliczenie kosztów utrzymania przedmiotowej nieruchomości oraz kosztów utrzymania i remontów posadowionego na niej budynku mieszkalnego.

Sąd oddalił wniosek wnioskodawczyni o ustalenie nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 43 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym (§ 1). Jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Spadkobiercy małżonka mogą wystąpić z takim żądaniem tylko w wypadku, gdy spadkodawca wytoczył powództwo o unieważnienie małżeństwa albo o rozwód lub wystąpił o orzeczenie separacji (§ 2). Przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (§ 3).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie podkreślano, że odejście od zasady równości udziałów możliwe jest jedynie wtedy, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie, w sposób rażący i uporczywy nie przyczynia się do powstania bądź powiększenia majątku wspólnego stosownie do swoich sił i możliwości zarobkowych. Nie w każdym zatem przypadku istnienia różnicy w przyczynianiu się do powiększenia majątku wspólnego przepis art. 43 § 2 k.r.o. powinien znaleźć zastosowanie (vide postanowienia Sądu Najwyższego z 26.11.1973r. w sprawie III CRN 227/73 i z 30.11.1972r. w sprawie III CRN 235/72).

Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie nie było podstaw do ustalenia nierównych udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał, że oboje małżonkowie przyczyniali się do powstawania majątku wspólnego. Wnioskodawczyni od początku trwania związku małżeńskiego przede wszystkim zajmowała się prowadzeniem domu i wychowywaniem dzieci, ale również dorabiała na hodowli i sprzedaży drobiu, sprzedaży jaj, mleka, cieląt, warzyw, grzybów, jagód, a także na pilnowaniu sąsiedniej nieruchomości. Uczestnik natomiast do czasu wypadku, jakiemu uległ, to jest do 2000 roku podejmował stałe zatrudnienie bądź prace dorywcze. Sąd nie znalazł szczególnych okoliczności, które przemawiałyby za dokonaniem nierównego ustalenia udziałów w majątku wspólnym.

Wnioskodawczyni w żadnej mierze nie udowodniła, że uczestnik nie przyczynił się do nabycia przedmiotowej nieruchomości. Nawet gdyby przyjąć, że środki na zakup tej nieruchomości pochodziły wyłącznie ze wskazanych wyżej działań zarobkowych wnioskodawczyni, podkreślić należy, że zgodnie z art. 31 § 2 pkt 1 k.r.o. do majątku wspólnego należą w szczególności pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków. Wobec powyższego nie budzi wątpliwości Sądu, że przedmiotowa nieruchomość została nabyta za środki należące do majątku wspólnego zainteresowanych.

Reasumując, łączna wartość majątku wspólnego zainteresowanych podlegającego podziałowi wynosi 69 000 złotych. Ponieważ udziały zainteresowanych w majątku wspólnym są równe, zaszła konieczność zasądzenia spłaty od

wnioskodawczyni na rzecz uczestnika. Kwota spłaty wyniosła 34 500 złotych i wynika z podziału na dwie równe części wartości nieruchomości przyznanej wnioskodawczyni ($69\ 000\ \text{zł} : 2 = 34\ 500\ \text{zł}$).

O spłacie na rzecz uczestnika Sąd orzekł zgodnie z art. 212 § 3 k.c. oznaczając termin oraz sposób jej uiszczenia oraz wysokość odsetek należnych w przypadku zwłoki w płatności. W sprawie bezspornie ustalono, że wnioskodawczyni nie posiada stałej pracy oraz, że wyjeżdża w celach zarobkowych za granicę. W ocenie Sądu, zważywszy na powyższe, osiem równych rocznych rat, z których pierwsza płatna jest w terminie do 31 grudnia 2018 roku, to czas odpowiedni, który pozwoli wnioskodawczyni na zgromadzenie kwoty zasądzonej na rzecz uczestnika tytułem spłaty.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elku wydanym 22 kwietnia 2016 roku w sprawie I Co 277/16 wnioskodawczyni T. S. została zwolniona w całości od kosztów sądowych w sprawie o podział majątku wspólnego, a nadto został dla niej ustanowiony pełnomocnik z urzędu w osobie adwokata, na którego Okręgowa Rada Adwokacka wyznaczyła adw. W. S. (k. 21 akt sprawy). Natomiast postanowieniem Sądu Rejonowego w Pieszku z 2 października 2017 roku uczestnik postępowania B. S. został zwolniony w całości od obowiązku uiszczenia zaliczki w kwocie 600 złotych na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego (k. 122 akt sprawy).

Z uwagi na powyższe, w oparciu o art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd nie obciążył zainteresowanych kosztami niniejszego postępowania.

Na podstawie § 8 ust. 6 pkt 8) oraz § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016r., poz. 1714), Sąd przyznał adwokatowi W. S., tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawczyni, wynagrodzenie w kwocie 4 428 złotych, w tym kwotę 828 złotych tytułem podatku VAT, które nakazał wypłacić ze środków budżetowych Sądu Rejonowego w Pieszku.